

המבקשים:

1. עמותת התמנון - מידע ציבורי לכל (ע"ר 580690386)
2. עמיחי וורמס, ת.ז. 317731198
3. גיא זומר, ת.ז. 038088811

המשיבים:

1. מדינת ישראל
2. בנימין נתניהו
3. שאול אלוביץ'
4. איריס אלוביץ'
5. ארנון מוזס

בקשה לעיון מחדש בהחלטת בית המשפט מיום 4/6/20

בית המשפט מתבקש לעיין מחדש בהחלטתו מיום 4/6/20 על בקשת המבקשים מיום 2/6/20 לעיון לפי תקנה 2 לתקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים), תשס"ג-2003 (להלן: "התקנות" או "תקנה 2").

הבקשה במקור הוגשה לעיון בדיעבד בהחלטות בפתקית שניתנו וכי בית המשפט יפעל במבט צופה פני עתיד באופן כזה שכל החלטה שלא נאסרה לפרסום - תפורסם. המבקשים מבקשים בזאת לעיין מחדש אך ורק בשאלת העיון בדיעבד, ולייתר את הצורך בהכרעה לגבי הסעד שהתבקש במבט צופה פני עתיד.

יובהר כי המבקשים פעלו ישירות גם מול הנהלת בתי המשפט לקידום פרסום פומבי ויזום של החלטות בפתקית ובמקביל הוקם הצוות לבחינת אופן פרסום החלטות הניתנות בפתקית ובפרוטוקולים המכונה "ועדת בר-עם". במסגרת סיכום הוועדה שנשלח למנהל בתי המשפט ביום 7/11/2018 כתב הצוות במפורש כי "אף שקיימת חובת פרסום ההחלטות על-פי הדין, אלה אינן

מפורסמות כעניין שבשגרה". סופו של דבר, ועדת בר-עם אכן סברה שיש מקום לעשות הבחנה בין החלטות מהותיות לבין החלטות טכניות.

יחד עם זאת, יש לשים לב להבחנה שבין מדיניות הפרסום היוזם שהיא מדיניות המצויה תחת שיקול דעת רחב של הנהלת בתי המשפט לבין זכות העיון, אשר הוגדרה באופן ממוקד בתקנות העיון לעיל. ההבחנה שנקבעה בוועדת בר-עם, יפה לנושא הפרסום היוזם, אך יחד עם זאת, ועדת בר-עם לא נדרשה לדון וממילא לא היה בסמכותה להצר את זכות העיון שקבע מתקין התקנות ובפרט את הזכות הקבועה בתקנה 2.

יובהר כי תקנות העיון קבעו מספר הסדרים מקבילים, ההסדר שבתקנה 2 הוא הסדר שלא מצוי בתחום סמכותו של בית המשפט ומתייחס להחלטות שלא נאסר לפרסם ולרשימת התיקים' ללא כל קשר בין זהות המעיין לבין הצדדים בתיק. ההסדר השני שנקבע בתקנה 3 מתייחס לצדדים שבתיק. ההסדר השלישי המכונה לרוב "בקשת עיון" הוא ההסדר המתאים לעיון שמעבר להחלטות, קרי לפרוטוקולים, כתבי טענות ובקשות בתיק' שהמבקש אינו צד לו, וכאן מצוי שיקול דעת שיפוטי. להבדיל, בעיון לפי תקנה 2, אין הבדל מבחינת זכות העיון אם מדובר בהחלטות טכניות או בהחלטות מהותיות, אלא במקרה שבו קבע בית המשפט בהחלטה כי יש מניעה קונקרטית בדין לפרסם החלטה.

עוד יש לציין כי שאלת ההבחנה שבין החלטה מהותית לבין החלטה טכנית אינה ברורה מאליה. פסק דין הוא בבוודאי החלטה מהותית וככל הנראה מועד הדיון יכול שייחשב כהחלטה טכנית. יחד עם זאת, באמצע, יש החלטות ישירות על בקשות שונות שמוגשות, החלטות אשר מכריעות את הסעד המבוקש ומכריעות בזכות המבקשים והצדדים להליך ויש לראות החלטות אלה משום החלטות מהותיות.

מן הכלל אל הפרט

אכן, טוב כי המלצות ועדת בר-עם יישומו במהרה ובקרב, לרבות בתיק שבפנינו. עם זאת, המבקשים חוזרים בהם מבקשתם בדבר פרסום יזום צופה פני עתיד בתיק, ולפיכך נותרה הסוגיה של עיון בדיעבד בלבד. עיון זה נשען על נוסח תקנה 2, קרי עיון בכל החלטה שלא נאסרה לפרסום על פי

דין. ככל הידוע למבקשים, יש בתיק מספר רב של החלטות בפתקית שלא נאסרו לפרסום, ובכלל זה החלטות על העברת מקום הדיון, שידור קטעים שהוקלטו, בקשת עיון ועוד. כל אלה בסופו של דבר הכריעו סעדים אותם ביקשו צדדים שונים, והן בבחינת החלטות מהותיות. כאמור, אף מבלי להכריע בשאלת מהותיות ההחלטות, הרי שתקנה 2 לא מכירה בהבחנה זו והיא חלה על כל החלטה, מהותית וטכנית כאחד ובלבד שלא נאסרה לפרסום.

מכל האמור לעיל, מבקשים המבקשים מבית המשפט לעיין מחדש בהחלטתו ולהתיר למבקשים לעיין, בשלב זה, רק בהחלטות שניתנו בעבר ולא פורסמו לציבור. לעניין ההיבט הטכני, יכול הדבר להיעשות באמצעות פתיחה פומבית, משלוח בפקס, הגדרת הרשאת עיון בנט המשפט או אפילו עיון פיזי במזכירות בית המשפט עצמו, ובלבד שיוכלו המבקשים לעיין בהחלטות בהתאם לאמור בתקנה 2.

גיא זומר

עמיחי וורמס

נא

1/10/2017